

Editoriaal

Een kleine, maar invloedrijke, minderheid van hoogopgeleide Vlaamse stedelingen ontpoppen zich tot ware culturele veelvraten, zo concluderen Laermans en Vander Stichele in hun bijdrage aan dit nummer van het Tijdschrift. Ze luisteren zowel naar Bowie, als naar Korn op TW, trachten te genieten van hedendaagse dans en pikken af en toe een avondje opera mee. Tolkien, Flaubert en Copeland staan naast Harry Potter in de boekenkast in een interieur waarin zowel klassiek, brokante, als design thuishoren. Graffiti en Rubens moeten kunnen. Meer dan even proeven kunnen deze culturele omnivoren echter niet, zo stellen de auteurs. Als culturele goederen zich als kapitaal op markten bewegen, zoals Bourdieu ons leert, dan lijkt deze beweging me een verkrampde poging om de algehele ontwaarding van cultureel kapitaal voor te blijven. Tekenen van een losgeslagen inflatie in cultuurland?

Stoort u zich ook aan personen die de schuld geven aan de 'samenleving' wanneer een en ander misloopt? Of aan wetenschappers die niet verder komen dan 'de maatschappij' wanneer gevraagd wordt een en ander te duiden. Of aan politici en beleidsmakers die ons plaatsen voor de 'sociologische' realiteit. Toverwoorden die uit een hoed gehaald worden om een discussie te beëindigen, zo blijkt. Dat een socioloog zoals Walter Weyns, in zijn essay over (einde van) het tijdperk van de samenleving, het gebruik van het begrip samenleving in vraag stelt, moet wel zeer frustrerend zijn voor zij die nu pas aandacht krijgen voor 'sociologische' oorzaken van 'maatschappelijke' verschijnselen. Maakt het einde van het *Groote Verhaal* plaats voor de kakofonie van de anekdotes? Walter Weyns gaat dieper in op het thema in zijn boek met de gelijknamige titel *Het Tijdperk van de Maatschappij*, verschenen bij Acco. Voor wie zin heeft naar meer na het lezen van dit verfrissende essay!

Geen groot verhaal in de bijdrage van Jan Van Bavel. Wel een concrete analyse en synthese van de discussie over duurzame ontwikkeling en de groei van de wereldbevolking. Sluit het ene, de andere uit? Van Bavel plaatst in zijn zoektocht naar een genuanceerd antwoord de pessimistische visie van Malthus tegenover het optimisme van Boserup, wijst op politieke en ideologische bijklanken en komt tot een beleidsrelevante conclusie: een meer efficiënte voedselproductie, minder consumptie van vlees en mensen controle geven over hun eigen vruchtbaarheid zijn enkele maatregelen die noodzakelijk zijn om elk lid van de komende generatie van 9 miljard mensen kans te geven op een duurzaam bestaan. Een welgekomen bijdrage uit de demografie aan het tweede nummer van de jaargang 2004.

Piet Bracke
Hoofdredacteur

